

Štórski

ŽELEZAR

Leto XIX.

1979

AVGUST

ŠT. 15

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTÓRE

PROIZVODNJA SLOVENSКИH ŽELEZARN V JUNIJU IN PRVEM POLLETJU

V letošnjem gospodarskem načrtu so proizvodne naloge precej zahtevne, vendar sprejete po temeljitem preverjanju osnov in možnosti za izvršitev. Proizvodni načrti upoštevajo tudi vključevanje novih proizvodnih naprav in postopno dviganje proizvodnje v novih obratih in na novih napravah, ki so pričele z delom v zadnjem ali predzadnjem letu. Preden steče na novih napravah vse tako kot je treba, je pogosto potrebno dosti časa in naporov, da se odpravijo vse pomanjkljivosti in da se posadka privadi delu. Izgotovitev investicij v načrtovanem roku je redkost. Upoštevana velika popravila proizvodnih naprav so večkrat krajša, kot je predvideval načrt; neredko se pa zaradi nepredvidenih del zavlečejo. Pri načrtovanju proizvodnje upoštevamo normalno kakovost surovin in uporabljenih materialov. Nabavne možnosti nas večkrat silijo uporabiti surovine in materiale, ki niso po kakovosti najboljši in povzročajo nižjo proizvodnost ter nepredvidena popravila. Seštevek vseh dejavnikov, ki lahko vplivajo na delo, da naposled rezultate, ki niso vedno neposreden odraz prizadevanj in vloženega truda. Vse to ni navedeno v opravičilo rezultatov dela v juniju, saj so dobri. Pri ocenjevanju polletnih uspehov pa je treba pravilno upoštevati tudi operativne možnosti, vendar pregled polletnih rezultatov dela, ki v primerjavi z linearnim načrtom izdatno zaostaja, ne kaže nobenega napredka v primerjavi z večino podatkov iz polletja v preteklem letu in to lahko imamo za neuspeh.

Proizvodnja surovega železa je bila v juniju zopet nekaj nižja kot pretekli mesec in ni bila dosežena povprečna, mesečna načrtovana količina. Plavži na Jesenicah so izdelali le 88 % načrtovane količine surovega železa. Slaba kakovost železove rude iz Ljubije ne samo da siromaši vsip, povzročila je nasedline v peči in zastoje. Okvare na mlinih so vzrok, da ni bilo mogoče uporabiti dovolj kvalitetnejše, uvožene rude, ki je v zadnjem mesecu že prihajala. V prvih šestih mesecih letošnjega leta so na jeseniških plavžih proizvedli okoli 4.200 ton surovega železa manj, kot v enakem obdobju lani. Nižja proizvodnja, če je bila nižja vsebnost železa v vsipu, je opravičljiva; drugo je pa zadeva priprave vsi-

pa in nihče ne dvomi, da imajo na Jesenicah dovolj zmogljivosti za ustrezno pripravo vsipa, seveda če so za to vse potrebne naprave v redu.

V Železarni Štore so v juniju visoko presegli mesečno načrtovano količino proizvodnje surovega železa. Okoli 1.100 ton so proizvedli nad mesečnim načrtom ali 34 % preseženi načrt ni kar tako. V zbirnem rezultatu so z uspehom v zadnjem mesecu popravili podatek iz maja kar za 13 %. Kljub vsemu je proizvodnja surovega železa v prvih šestih mesecih 9 % nižja, kot je bila v enakem obdobju lani. Letošnji zastoj zaradi načrtovanega rednega popravila je bil daljši kot lanski zastoj zaradi okvare transformatorja in to je tudi opravičljivo za letošnji proizvodni uspeh po šestih mesecih.

Letošnja proizvodnja surovega železa v SZ je 6 % manjša kot je bila lanskoletna v polletju in zaostanek za planom znaša 11 %. Pri normalnem obratovanju peči, saj je za drugo polletje z uvozom bogatejše rude zagotovljen tudi bogatejši vsip, so dani pogoji za doseg leta načrta.

Proizvodnja surovega jekla je bila v juniju še slabša kot v maju, čeprav so bili dani pogoji za boljši rezultat. V jeseniški jeklarni so močno zaostali za linearnim načrtom, ki so ga izvršili 86 %, pa tudi svojega operativnega plana niso izpolnili. Okvare na žerjavih, nepredvideni zastoji, dolgi časi trajanja šarž, zgrešene kvalitete, pomanjkanje delavcev, vse to so vzroki za manjšo proizvodnjo od načrtovane in možne.

V ravenski jeklarni so mesečni plan surovega jekla dosegli; v štórski jeklarni pa so delali dobro, čeprav so linearni načrt izvršili le 69 %. Kakšni so polletni rezultati dela pri proizvodnji surovega jekla? V primerjavi z lanskimi je povprečna ocena — zelo dobri, saj znaša izvršitev 98 % pri tem, da je v Štorah ena SM peč manj. Na prvi pogled je vse prav, vendar so v Štorah letos v prvih šestih mesecih izdelali celo okoli 2 % ali približno 780 ton več jekla, kot v enakem obdobju lani. Takšno delo zasluži oceno odlično. V jeseniški jeklarni so v prvih šestih mesecih letošnjega leta proizvedli okoli 4.700 ton jekla manj, kot do polletja lani. Zaostanek v SM jeklarni znaša okoli 4 % in v elektrojeklarni 10 %. Tolikšna količina jekla bi pome-

nila zmanjšanje potrebe nakupa polizdelkov za več kot 4.000 ton, kar ni malo in ni ravno lahko oskrbeti. V drugem polletju se bo stanje spremenilo toliko, da bo vključena v proizvodnjo nova električna obločna peč v Železarni Štore. Prej ko bo, bolje bo; vendar bo obratovala manj časa, kot je predvideval gospodarski načrt. Ob polletju je količinski zaostanek za linearnim zbirnim načrtom proizvodnje jekla okoli 29.000 ton ali nekaj malega manj, kot je znašala polovica proizvodnje surovega jekla v juniju.

Izvršitev blagovne proizvodnje je bila v juniju dobra v železarnah in pri predelovalcih žice. Oboji so proizvedli več za tržišče kot v maju in oboji so dosegli in presegli mesečno načrtovano količino. Značilnost letošnje junijske blagovne proizvodnje je tudi v tem, da so prav v vseh delovnih organizacijah dosegli ali presegli mesečni načrt in tako znaša skupni rezultat 101 %, kar tudi kaže, da nobena delovna organizacija ni bistveno izstopala. Polletni rezultati žal niso tako razveseljivi. V Železarni Jesenice so dosegli mesečni načrt, po šestih mesecih pa zaostajajo za okoli 4 % in so na ravni lanskoletne polletne blagovne proizvodnje.

V Železarni Ravne so letos do polletja proizvedli 6 % več za prodajo kot v enakem obdobju lani, mesečni načrt za junij so izvršili 101 % in tudi zbirni polletni načrt dosegajo 101 %. V Železarni Štore so mesečni načrt izvršili 103 %, polletni načrt dosegajo 94 % in 5 % zaostajajo za lansko proizvodnjo v polletju.

Skupni podatki blagovne proizvodnje za vse tri železarne so: polletna proizvodnja je na ravni lanskoletne, mesečni načrt je bil za 1 % presežen, za šestmesečnim načrtom pa znaša zaostanek okoli 12.000 ton.

Predelovalci žice so v zadnjih mesecih izboljšali in umirili proizvodnjo, ki jo ne samo dosegajo, temveč presegajo toliko, da je letošnja polletna proizvodnja 7 % večja kot v enakem obdobju lani, mesečni plan za junij so presegli za 8 % in zbirno so za nekaj deset ton presegli polletno načrtovano količino.

V izvrševanju polletnega načrta ima manjši zaostanek 4 % za načrtom samo Žična, v Plamenu so polletni plan presegli za 1 %, v Verigi za 19 % in v Tovilu za 9 %.

Skupen rezultat izvrševanja blagovne proizvodnje v Slovenskih železarnah je po polletju: pri mesečni izvršitvi 101 % je zbirna polletna izvršitev 97 %, kar je 1 % več kot v polletju lani.

Kaj so glavni vzroki, da je blagovna proizvodnja nižja, kot je bila načrtovana? Velika načrtovana popravila so bila, ta bodo tudi v drugem polletju in posebnih izstopanj ni bilo. Veliko popravilo; ki pride na vrsto vsakih 8 ali 10 let, je bilo le na elektroredukcijski peči v Železarni Štore. Pomanjkanje vložka, ali bolje rečeno občasno pomanjkanje, je gotovo motilo proizvodnjo. Pogosto je bilo v mesečni proizvodni problematiki navedeno pomanjkanje delovne sile. Občasno so nastopale težave pri oskrbovanju s propan-butanom in kurilnimi olji. Vse to je res, vendar navedeni vzroki, ki so opravičljivi, niso edini dejavniki, ki so vplivali na polletne rezultate dela. Mogoče dobimo delne odgovore že s tem, da pregledamo, pri katerih proizvodih nastopajo glavni zaostanki pri izvrševanju polletnega načrta.

Zakaj je prišlo na trg okoli 5.400 ton manj sivega surovega železa iz Železarne Štore, smo že poročali. Proizvodnja toplo valjanega jekla je bila 5 % pod načrtovano količino, kar znaša okoli 10.200 ton. Od te količine se nanaša okoli 3.000 ton na polizdelke, 2.200 ton na debelo pločevino, za katero vemo, da je nižja, ker je bilo opravljeno glavno letno popravilo valjarne; vsa preostala količina zaostanka pri vroče valjanih izdelkih pa se nanaša na srednjo in tanko pločevino. Tu je bilo pomanjkanje vložka poglavitni vzrok nižje proizvodnje za prodajo. Pri vseh valjarnah (ponekod več, drugje nekaj manj) pa je bilo vzdrževalnih zastojev več, kot so jih načrtovali.

V nadaljnji predelavi je bilo nekaj zaostanka pri proizvodnji hladno oblikovanih profilov predvsem zaradi pomanjkanja vložka. Kasnila je dobava toplovaljanih trakov iz MK Sisak. Količinsko sicer izdatno manjši, po vrednosti pa močno pomembni zaostanki so nastali pri proizvodnji elektrod, strojev in strojnih delov, pnevmatskega orodja, rezilnega orodja, konfekcioniranih izdelkov in traktorjev. Razen pri elektrodah, kjer je samo nekaj odstot-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Sledimo 352. členu ZZD

Delavci imajo pravico in dolžnost organizirati del delovne organizacije kot temeljno organizacijo pod naslednjimi pogoji:

1. Če je tak del delovna celota.
2. Če se da rezultat skupnega dela delavcev v delovni celoti, ki se organizira kot temeljna organizacija, samostojno izraziti kot vrednost v delovni organizaciji ali na trgu.

3. Če lahko delavci kot temeljna samoupravna skupnost delavcev v tej delovni celoti uresničijo svoje družbenoekonomske in druge samoupravne pravice.

Dogodek izpred več kot mesec dni, ko so se na zborih delovnih ljudi v temeljni organizaciji jeklarne-valjarne delavci odločili o prihodnji organiziranosti, je šel skoraj neopazno mimo nas. Da na ta dogodek ne bomo pozabili, naj v naslednjem sestavku na

kratko zapišemo, o čem in zakaj so se delavci odločili v obratih te temeljne organizacije.

Pred leti ustanovljena temeljna organizacija jeklarne-valjarne, je predstavljala (kar je še danes) eno izmed največjih temeljnih organizacij v Železarni Štore.

V tej temeljni organizaciji združuje svoje delo skoraj 800 delavcev v obratih: elektro-jeklarne, valjarna I, valjarna II in jeklovlek. Ze ob samem nastajanju te temeljne organizacije je bilo razumljivo, da se bo potrebno v bližnji prihodnosti odločiti o tem, kako velika naj bo ta temeljna organizacija, oziroma koliko novih temeljnih organizacij naj bi nastalo ob njeni reorganizaciji.

Veliko je bilo razmišljanj, posvetov in oblikovanj o prihodnjih temeljnih organizacijah, dokler

ni obvladala odločitev, da je potrebno dosledno upoštevati določila ustave in zakon o združenem delu. Po večmesečni intenzivni pripravi študije o novi organiziranosti je bilo ugotovljeno, da so podani vsi človeški, tehnološki, ekonomski, družbenopolitični, tržni in organizacijski pogoji za ustanovitev temeljnih organizacij iz že obstoječih obratov.

Tak poseg v obstoječo organiziranost delovne organizacije Železarne Štore prinaša s sabo določeno spremembo v sistemu poslovanja, ki se nanaša predvsem na medsebojne ekonomske odnose in funkcionalne povezave, medtem ko se sam obseg in način dela bistveno ne bosta spremenila.

Vsi naštetni obrati oziroma prihodnje temeljne organizacije v formiranju bodo vsaka zase predstavljale samostojno tehnološko in ekonomsko organizacijsko zaključeno celoto, ki so v nadaljnji členitvi z ozirom na specializacijo dela in sam tehnološki postopek deljene še na nižje organizacijske enote, v katerih se kot cilj odvijajo glavne in stranske dejavnosti.

V predlogu je podana naslednja oblika organiziranosti in poslovne dejavnosti:

TOZD JEKLARNA:

Glavna dejavnost: proizvodnja surovega jekla

- elektropeč,
- konti naprava,
- priprava vložka in
- priprava ognjeodpornega in repromateriala.

TOZD VALJARNA I

Glavna dejavnost: proizvodnja toplovaljanih profilov

- priprava vložka in adjustaža,
- proge,
- armaturna delavnica.

TOZD VALJARNA II

a) Glavna dejavnost: proizvodnja toplovaljanih profilov

b) Stranska dejavnost: struženje oziroma kalibriranje valjev, izdelava armatur in toplotna obdelava jekel

- priprava vložka,
- proge,
- adjustaža in žarilnica ter
- armaturna delavnica.

TOZD JEKLOVLEK

Glavna dejavnost: vlečenje, brušenje, luščenje jekla

- oddelek orodja in opreme,
- oddelek priprave predprofilov in
- oddelek predelave.

Nova oblika organiziranosti glavne in stranske dejavnosti ter nadaljnji razvoj posamezne temeljne organizacije vse do leta 1985 so bili predmet razprav na zborih delovnih ljudi v času od 28. junija do 3. julija 1979. Na teh zborih so se delavci odločili, da se naj izvede referendum 27. avgusta 1979 o oblikovanju novih temeljnih organizacij. Izvolili so vse potrebne organe in nosilce posameznih nalog za dejavnosti pred referendumom in za izvedbo referenduma.

V kolikor bo referendum uspel, v kar ne dvomimo, bo v Železarni Štore 15 temeljnih organizacij in 6 delovnih skupnosti. **KF**

PROIZVODNJA SLOVENSКИH ŽELEZARN V JUNIJU IN PRVEM POLLETJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

kov zaostanka, so pri drugih naštetih izdelkih tudi zaostanki, ki presegajo četrtno polletno načrtovane proizvodnje. Nekateri teh proizvodov so celo pod lani doseženimi količinami, čeprav vemo, da so bili od lani vključeni v proizvodnjo nekateri novi stroji in naprave.

Takšna podoba proizvodnje v prvem polletju se zrcali tudi v realizaciji vrednosti prodaje in izvoza.

Vrednost prodaje je bila dosežena za SOZD SŽ v juniju 106 %. V vseh treh železarnah so mesečni načrti eksterne realizacije presegli in tako nekaj popravili tudi polletne dosežke, kar še zdaleč ne zadošča za doseg polletnega načrta, kjer znaša zaostanek 4 %, torej več, kot je količinski zaostanek. Da je letošnja realizacija vrednosti prodaje daleč nad lanskolnetno ob koncu junija, je bolj rezultat popravka cen kot delovnih zaslug. Pri eksterni realizaciji zastajajo vse tri železarne za načrtovano vrednost, in sicer: Železarna Jesenice 4 %, Železarna Ravne 3 % in Železarna Štore 8 %.

Pri predelovalcih žice imata zaostanek za načrtovano vrednostjo prodaje Plamen in Veriga; v izpolnjevanju polletnega načrta pa samo Veriga 9 %, pri čemer so polletni količinski načrt proizvodnje celo visoko presegli. Pri drugih predelovalcih je stanje obratno, pri njih je izvršitev načrtovane vrednosti prodaje višja od količinske. Sezona snežnih verig se šele pričena in prodaja drugih višje vrednih proizvodov bo tudi v Verigi popravila stanje.

V juniju je bila še ena, sicer zelo redka značilnost: načrtovana količina izdelkov, ki so bili odpravljani za izvoz, je bila dosežena. Ob koncu junija je letošnji izvoz v železarnah 34 % višji, kot je bil ob polletju lani in pri predelovalcih žice za 1 %; skupno je letošnji izvoz 31 % večji od lanskolnetnega v enakem obdobju. Pohvalno je tudi to, da prednjači izvoz na konvertibilno področje,

saj je na klirinško področje letos celo manjši kot je bil po šestih mesecih lani. Načrtovana raven izvoza pa še ni bila dosežena, ker je količinski zaostanek še vedno 9 %.

Rezultati pri vrednostih prodaje v izvoz so daleč slabši. Junjski mesečni načrt je bil dosežen 91 %. Polletni načrt vrednosti izvoza je bil dosežen 78 %, kar pomeni, da je razlika med dosežkom količine izvoza in vrednosti izvoza celih 13 %. Tudi v primerjavi z lansko strukturo izvoza je ta letos slabša, ker je pri 31 % večji količini izvoza letos vrednost izvoženih izdelkov le 20 % večja.

Polletje je za nami in v vseh TOZD so narejeni obračuni šestmesečnega dela in poslovanja. Delovni kolektivi so pričeli z analizami dosedanjega dela, da bi v drugem polletju delali bolje. Veliko je takih, ki ne izpolnjujejo načrta in vzroke bo treba podrobno pregledati in odstraniti. Prav povsod je treba pregledati, kako je s porabo energije, predvsem energetskega medijev, za katere je treba odšteti devize. Lete se da prihraniti tudi pri surovinah in drugih materialih tako z varčevanjem kot z nadomestilom z domačimi. Čeprav so včasih domači viri kvalitetno nekaj slabši in običajno tudi dražji, jih bo treba uporabljati. Na ta nadomestila je treba pravočasno misliti in se pripraviti, ker se da tudi ob nekoliko slabših pogojih ob primernih ukrepih in pazljivosti doseči dobre proizvodne rezultate. Nujnost varčevanja z devizami in drugi stabilizacijski ukrepi bodo prinesli s seboj več težav pri oskrbovanju in delu. Rezultati prvega polletja niso bili posebej ugodni; ker pa so bili pogoji dela verjetno boljše, kot bodo v drugem polletju, bo treba, da bo sleherni dal svoj prispevek, da bi do konca leta izvršili letni gospodarski načrt, ali vsaj izdatno popravili proizvodne in druge rezultate dela iz prvega polletja.

Milan Marolt

Ugasnil je zadnji plinski generator

Kolo napredka se neusmiljeno vrti in melje pod seboj vse, kar je zastarelo. Tokrat je prišel na vrsto zadnji plinski generator, ki je prenehal obratovati 15. julija letos, medtem ko je drugi prenehal delovati že decembra lani.

V Železarni Štore sta bila prva plinska generatorja postavljena že v letih 1912/13. Po osvoboditvi je bila leta 1946 zgrajena nova generatorska postaja s štirimi generatorji sistema Koller. Vendar je v železarni že leta 1954 generatorski plin začel izgubljati svojo vrednost kot gorivo. Omenjenega leta je bil namreč zgrajen elektroplavž, kjer je kot stranski produkt nastajal tudi plin (TH plin), ki smo ga najprej uporabljali v jeklarni kot dodatno gorivo za SM peč, pozneje pa tudi v stari kotlarni in ostalih obratih kot dodatno kurjavo.

Leta 1961 je bil v Železarni Štore izdelan projekt plinskega sistema, ki je predvideval kot glavni kurilni plin mešani plin propan-butan-zrak in TH plin kot dodatni plin. Po tem projektu naj bi generatorski plin kot gorivo odpadel.

V letu 1967 je bila zgrajena mešalna postaja za mešanico pro-

pan-butan-zrak; ustrezno je bil dopolnjen tudi plinski sistem za oskrbovanje potrošnikov v Štorah I in II. Tega leta sta bila ustavljena prva dva od štirih generatorjev. Zaradi zastarelosti SM peči v jeklarni in plamenične peči v valjarni nista bila že tedaj ustavljena ostala dva generatorja.

V omenjenih pečeh se generatorski plin ni mogel odpraviti zaradi regenerativnega načina kurjenja.

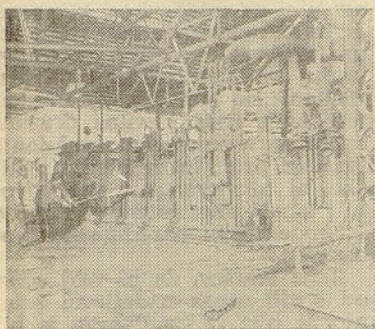
Odprava slednjih dveh plinskih generatorjev pomeni veliko pridobitev ne le v tehničnem pogledu, ampak tudi s stališča humanizacije delovnih pogojev in zaščite okolja. Odpravljani so bili težki delovni pogoji, predvsem težko fizično in zdravju škodljivo delo. Z ukinitvijo generatorjev bo čistejše tudi ozračje v Štorah. Prav tako so nehale odtekat v kanalizacijo fenolne vode in katran. To bo bistveno pripomoglo, da se izpolni program, po katerem naj se očistijo odpadne vode iz železarne I, ki odteka v Voglajno.

Janko Jazbinšek

Pričetek rekonstrukcijskih del v valjarni 1

Valjarna I je v Železarni Štore najstarejši obstoječi metalurški obrat, saj v letošnjem letu praznuje 100-letnico svojega obstoja.

Celo stoletje je obdobje, v katerem so štorski valjarji s svojim delom gradili Železarni Štore, širši družbeni skupnosti in sebi boljše jutrišnji dan.

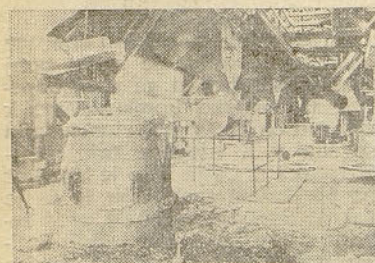
Zadnji posnetek peči pred rušenjem 14. julija 1979

Ni bilo malo truda, odrekanja in požrtvovanja potrebno, ko so se ob tem najstarejšem obratu, zlasti v povojnem obdobju, gradili novi, sodobnejši, bolj mehanizirani in z večjimi zmogljivostmi. Pogled v zgodovino nam pove, da so tudi v valjarni I (zlasti po 2. svetovni vojni) pristopili k posodabljanju obstoječih agregatov. Tu je mišljena zlasti elektrifikacija pogonov vseh treh prog v letih 1953 do 1960, dograditev nove potisne peči I (Custodis) za ogrevanje ingotov v letu 1956 ter mehaniziranje adjustaže valjarne (dovodna valjčnica, škarje in žerjavna proga), ki je bila zaključena do leta 1973.

Kljub tem najnujnejšim posodobitvam v času hitrega metalurško-tehničnega razvoja na področju valjarstva je ostalo v obratu precej nemehaniziranih opravil, ki so zahtevala veliko nekvalificirane delovne sile in izredno težke pogoje za to delo. Sem spadajo zlasti najtežja opravila pri dvigovanju ingotov oziroma gredic na progi premera 425, ročno zakladanje plamenične peči in ročno ravnanje valjanecv na hladilni klopi.

Z ozirom na nejasno perspektivo nadaljnega obratovanja valjarne I med leti 1960 do 1970, ko je med drugim predvidevala že ustave obratovanja valjarne I, je bilo nadaljnje posodabljanje obrata v tem obdobju povsem zavrto.

Kljub temu je obrat ravno v tem nekonjunktornem obdobju

Obstali so, ker jih je prehitel čas napredka — zgornji ustroj

pokazal svojo izredno elastičnost v hitrih menjavah programov, prilagodljivosti za kupce z manjšimi količinami dimenzijskih naročil in možnostjo specializacije obrata na področju drobnih in srednjih specialnih profilov.

Postalo je jasno, pa tudi izkušnje v drugih državah v tem času kažejo, da je možno obrat, kakršen je valjarna I, z investicijskim posegom posodobiti, mehanizirati najtežja delovna mesta, odpraviti vire onesnaževanja okolja ter zmanjšati število zaposlenih do te meje, da je rentabilnost obrata zagotovljena.

Danes smo v fazi, ko je investicijski program rekonstrukcije izdelan in potrjen, ko so sredstva za prvo fazo rekonstrukcije že zagotovljena in ko obrat v času rednega remonta od 15. do 30. 7. 1979 doživlja s pričetkom rekonstrukcijskih del v nekem smislu svoj preporod.

Rekonstrukcija obrata se bo izvajala v dveh fazah, in sicer bo posamezna faza vsebovala naslednja dela:

I. FAZA

— Postavitev nove koračne peči z zakladalnim delom in odvodno valjčnico do ogrodka predproge.

— Postavitev žerjavne proge in dvigala.

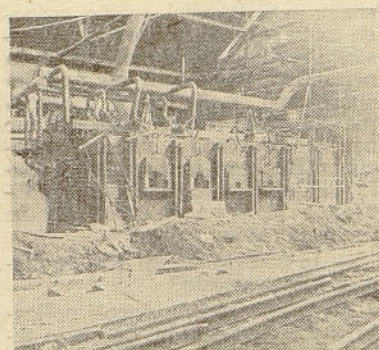
— Izdelava zbiralnega žepa za gredice za škarjami grobe proge.

II. FAZA

— Skrajšanje potisne peči I. (Custodis) za eno cono z možnostjo stranskega iztiskovanja gredic.

— Vgradnja dviznih miz na ogrodjih grobe proge in spremljajočih dovodno odvodnih valjčnic.

— Nabava novih mehanskih škarij za razrez toplih gredic na grobi progi.

Nadomestna peč, ki bo v naslednjih mesecih nadomeščala podrti plamenično peč

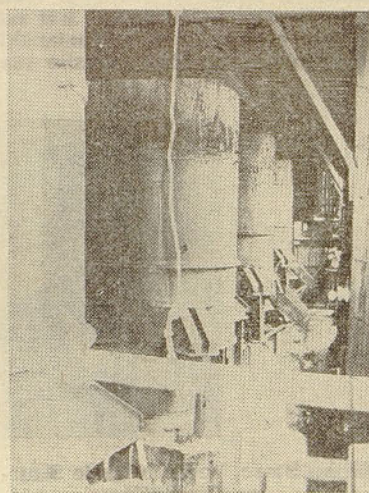
— Vgradnja mehanizirane koračne hladilne klopi v adjustaži valjarne.

Ta investicijska dela zahtevajo spremembe ostalih spremljajočih dejavnosti, kot npr. transporta in energije, ki so v rekonstrukciji prav tako zajeti.

Razmišljati o rekonstrukciji je ves čas pomenilo razmišljati še o vprašanju, kako premostiti to obdobje izgradnje, zlasti v prvi

fazi, ki predvideva porušitev plamenične peči.

V času rednega letnega remonta je bilo potrebno zgraditi nado-

Nič več ropota in smradu — spodnji ustroj

mešno peč in jo z ozirom na najugodnejšo lokacijo (daljša tehnološka pot) na nek način povezati s predprogo.

Za nadomestilo podrti plamenični peči smo adaptirali staro potisno peč II, ki je bila skrajšana in od temeljev na novo postavljena.

Posebno priznanje za realizacijo adaptacije peči in tehnoloških poti od peči do predproge gre ključavničarjem armaturne delavnice valjarne I pod vodstvom njihovega delovodje, tov. Cehovina. Opravili so veliko delo v kratkem času, ki je bil na razpolago.

Kdor bo v teh ali naslednjih mesecih šel skozi valjarno, bo lahko videl dve delovišči. Na enem gradbenike in monterje pri rekonstrukcijskih delih, na drugem pa še zadnje napore valjarjev, da v oteženih pogojih, v boju za planske zadolžitve, dočakajo svoj boljše jutri.

Ing. Stanislav Verbič

Še zadnje ostanke plamenične peči natovarjajo, nato pa bodo nadaljevali z izkopom temeljev za novo peč

Sedmo srečanje borcev

Po sklepu koordinacijskega odbora Zveze združenj borcev NOB Slovenskih železarn bo letošnje sedmo srečanje borcev NOB na Svetini nad Štorami dne 25. avgusta 1979.

Organizator letošnjega srečanja je Železarna Štore, ki bo prevzela tudi celotno organizacijo tega srečanja. Tako se bomo zopet srečali borci vseh Slovenskih železarn.

Aktiv ZB bo naknadno obvestil vse borce in ostalo javnost o programu in drugih informacijah, ki se nanašajo na to srečanje.

Aktiv ZB NOB Železarne Štore

Srečanje upokojencev

Svet konference osnovnih organizacij sindikata Železarne Štore pripravlja za 1. september 1979 SREČANJE UPOKOJENCEV ŽELEZARNE ŠTORE.

Program:

1. Ogled naših obratov in razgovor,
2. Družabno srečanje na Svetini.

Vsi upokojenci bodo z vabilom seznanjeni o podrobnejšem programu.

Kaj kmalu sem spoznal vrednost svobode

Na pobudo aktivov Zdrženja zveze borcev NOV pri Slovenskih železarnah je aktiv Železarne Jesenice pred sedmimi leti organiziral zelo uspešno prvo srečanje borcev NOV na Pokljuki.

Letos sledi že sedmo srečanje, tokrat v organizaciji našega aktiva ZZB NOV, ki je tako že drugič organizator srečanja. Srečanje vseh borcev bo v soboto, dne 25. 8. 1979 na Svetini — kraju, ki leži na robu Kozjanskega, kjer sta delovala Prva celjska četa in Kozjanski odred, skratka na kraju, kjer so gostoljubne domačije okusile vse grenkobe okupatorja.

Srečanje borcev NOV slovenskih železarn je postalo že tradicionalno. Kaj pomeni, da se po tolikih letih prijateljsko snidejo nekdanji borci, da se vidijo, pozdravijo in obudijo spomine, je tov. Starc takole na kratko povedal:

»Ta srečanja nam borcem pomenijo veliko, saj se ob teh prilikah enkrat letno srečujemo borci, ki smo se borili na vseh področjih naše ožje in širše domovine. Priložnost je tudi za to, da sklepamo prijateljstva oziroma jih obnovljamo ter končno izmenjamo izkušnje o našem vsakdanjem delu. Ta srečanja so med drugim pripomogla, da so se srečevali borci po tridesetih in več letih.

Res je, da je aktivno zaposlenih borcev vedno manj, delež borcev hitro pada, zato bo potrebno v prihodnje najti nove oblike teh prijateljskih srečanj. Iz tega razloga na vsako srečanje povabimo predstavnike družbenopolitičnih organizacij in našo mladino.«

Tovariš Milko Starc je prišel v našo železarno 1951. leta, kot prvi naravnost iz visokošolskih klopi in je ostal zvest našemu delovnemu kolektivu vse do danes. Takrat smo lahko na prste preštevali, koliko imamo tehničnega

Milko Starc, borec brigade Simona Gregorčiča

kadra, ki smo ga še kako potrebovali za izgradnjo porušene domovine, za izgradnjo novih in modernizacijo starih objektov. S prihodom tovariša Starca smo pridobili veliko. Bil je eden izmed prvih diplomiranih inženirjev.

»V tistem času se je dokončevala izgradnja sedanje stare livarne, začele so se priprave za izgradnjo elektroplavža, modernizacijo stare jeklarne in valjarne ter delna posodobitev transporta. Takrat nas je bilo malo, lahko bi rekel nekaj srčnežev, ki smo se marsičemu odpovedali, gradili in delali prav po parti-

zansko. Nismo gledali na ure, kdaj bo konec dela; delali smo, dokler ni bilo opravljeno. Povsod je prevladovalo težko, nevarno in fizično delo pod nemožnimi pogoji, brez prestanka, neprekinjeno ob sobotah in nedeljah.«

Tov. Milko Starc se je z nekaterimi tovariši po končanem šolanju zaposlil v naši železarni, ki je že takrat slovela po uspehih in udarniških akcijah. Bil je dodeljen v jeklararno I. Povedati moramo mlajšim, da takrat nismo mogli zbirati delovnih mest; bil si enostavno dodeljen tja, kjer je bila potreba največja, še posebej po tehničnem kadru.

»Nemogoče je pozabiti na tiste pristne, tovariške odnose in stike, ki so prevladovali med vsemi zaposlenimi v obratu, kar danes v precejšnji meri pogrešamo. Tistikrat je vsakdo vedel za probleme in težave sodelavca in vedno je prišlo spontano do solidarnostne pomoči v primeru potrebe in sile.«

Starčeva pot je šla iz jeklarne v takratno kapitalno izgradnjo in po izgradnji ter dokončni montaži elektroplavža je postal prvi obratovodja novega obrata. Z bogatimi izkušnjami je kmalu napredoval in prevzel odgovornost glavnega inženirja proizvodnje, kasneje pa je postal tehnični direktor. Danes, po skoraj tridesetih letih plodovitega, marljivega in aktivnega dela je tehnični svetovalec v delovni skupnosti za investicije in razvoj.

Tov. Milko Starc je Primorec. Izdaja ga govorica kljub temu, da je že trideset let na Stajer-

skem. Slovenski ljudje, ki so dolga stoletja bili pod oblastjo tujca, v svojem narodnem zanosu in narodno zavestjo niso nikdar klonili in padli na kolena. Kraševci so trdni, kleni in ponosni. In tak je tudi tov. Starc. Sicer pa je njegova mladost bila...

»Malo časa si vzamem za obujanje spominov na rosna, mlada leta. Morda je to napak, kajti spomini na mlada leta, kljub takratnim razmeram, so vseeno lepa; preživel sem jih v rojstnem kraju, na Kontovelu pri Trstu. Življenje na mali kmetiji, na kateri se je naša številna družina borila za prepotrebni vsakdanji kruh in proti fašističnemu pritisku, ni bilo prav nič zavidljivo. Kaj kmalu sem spoznal vrednost svobode, zlasti narodnostne svobode.«

Zelja staršev, da bi vsaj eden od štirih otrok nadaljeval šolanje, je bila velika. Izbran je bil Milko, ostali otroci so se žrtvovali in šli v razne poklice, on pa v srednjo šolo. Tu je spoznal tovariše, s katerimi je navezal poznanstva v antifašističnih krogih; tu so širili lepo slovensko besedo in slovenske knjige v Trstu, okolici in po Krasu. Takšno organizirano protifašistično delovanje ni bilo vseh oblastem in kmalu so sledile aretacije. Milko je imel vsega sedemnajst let, ko so zaprli tov. Pinka Tomažiča in druge tovariše, nosilce akcij za narodnostne pravice in mlade borce za svobodo. Ob prelomnici 1941. na 1942. leto in po ustrelitvi tov. Tomažiča in tovarišev na Opčinah se je začel organiziran boj proti fašističnemu nasilju in tu (Nadaljevanje na 7. strani)

Pričevanje iz NOB

19

TRN V PETI

Tako Semperter in vsa okoliška naselja so kar tekmovala, kdo bo bolje postregel zapornikom, kajti tudi to je bilo delo za OF, za narodnoosvobodilni boj in za zmago revolucije.

Najbolj je bil seveda tega obrata v dogodkih vesel Janez. Zdaj so mu seveda v glavnem vsi verjeli, čeprav je morda posebno pri Blisku le še glodal kakšen sum, da je vse skupaj le provokacija. Janezu pa je bilo tega malo mar in kar odleglo mu je.

Ta stik z zunanostjo se je kmalu razvil in kljub natančnim Nedičevskim preiskavam vsega, kar je prihajalo v zapor, so ženske le uspеле s hrano vred vtihotapiti tudi cigarete, žganje, arniko in tudi denar. To je bila potem o snova drznega načrta, ki je za zapornikom prinesel svobodo.

Počasi so si zaporniki namreč začeli s tem, da so jim odstopali del hrane, ki je sami niso mogli pojesti, in da so jim dajali tudi po nekaj denarja. Predvsem so seveda pripomogle lire, da so si kupili naklonjenost nekaterih stražarjev.

Prvi dan je torej bilo vse v redu in zaporniki so se lepo najedli ter začuda niti niso bili več toliko pozorni na divjaško obnašanje policaja v dežnem plašču, ki jim je skušal zagreniti vsak grizljaj s svojim vpitjem in pretepanjem. Spravil se je seveda tudi nad ženicami, ki sta prinesli hrano in potočili sta prenekatero solzo med razdeljevanjem hrane izmučenim jetnikom. Vendar pa sta vse junaško prinesli in ko sta odšli, je za njima ostalo veliko upanje. Izgubil se je nekam tudi policaj v dežnem plašču in zaporniki so tako prvič po dolgem času sili lahko legli spat, kar je pripomoglo, da so po dolgem času spet z novim upanjem pričakovali jutrišnji dan.

Toda jetnikom ni bilo sojeno, da bodo tisto noč uživali v spanju in lepih sanjah. Komaj so namreč dobro zaspali, prvič sili po dolgem času, je po hodnikih nastal peklenski trušč, vpitje in znano srbsko preklinjanje, ki je že samo po sebi naznanjalo hudo uro. Nenadoma so se vrata zapora odprla in med jetnike je prifrčal pod vplivom brc in udarcev nov stanovalec — partizanski ku-

rir Anton Malovec, prav tako doma s Suhorja. Nedičevci so ga tisti dan ujeli med svojim hajkanjem po Brkinih in ga seveda takoj hoteli izrabiti kot vabo, ki naj bi ji pomagala razrešiti nemogoč položaj, v katerem so se znašli preiskovalci spričo trdnosti dotlej ujetih borcev in aktivistov. Fant je bil dovolj mlad in neizkušen, da je tudi res nasedel spretnemu policaju v dežnem plašču, ki je budno pazil na vse njegovo reagiranje ob konfrontaciji z Bliskom in tovariši. Zabuľil se je namreč predvsem v Bliska, v njegovo okrvavljeno in podpluto glavo:

— Ja kakšen pa si! Kaj te četniki živega režejo?

To je bilo seveda dovolj policaju v dežnem plašču, da se je takoj vrgel na mladega partizana, pa na Bliska, na vse tri ujete tovariše, in končno kar na vse zapornike v sobi. Strahotno je mlatil na vse strani, pri čemer sta mu izdatno pomagala dva njegova spremljevalca iz specialne policije, ki sta privedla Toneta v zapor.

Ko so se s pretepanjem vse križem po sobi toliko upekali, da že niso mogli več držati palic in pasov, so po tri in tri vodili iz sobe v bunker poleg, ki jim je sicer služil kot mučilnica, in trojko tam prisilili, da so se preteпали med seboj. Kdor ni ubogal, kot na primer Blisk in še nekateri, so mahali po njem in ga preteпали do nezavesti policaj v dežnem

plašču in njegova opričnika. Nezavestne so nato polivali z vodo in jih napol mrtve metali kot polena nazaj v skupni zapor. To se je vleklo kake tri ure, nakar so ponovno začeli zasliševati vse od kraja, ker so mislili, da so v svojih jetnikih zatrli vsako iskro odpornosti. Vračali so se na stara vprašanja in predvsem na radiooddajnik v Brkinih in vse že stokrat ožete probleme — a zaman! Kljub strahotnemu mučenju so jetniki vzdržali in nihče ni zinil ničesar. Pobesneli zločinci so končno odnehali in zapustili zapor spet praznih rok. Mučenci pa so si hladili rane in podplutbe z vodo iz sobnega vrča, zaspali pa ni mogel nihče več.

Zgodaj zjutraj so zločinski mučitelji spet pridrveli in odvedli domala vse na zaslišanje. Odnali so vseh pet žensk, in končno še Bliska in Albina. V zaporu je ostal Janez sam in vse dopoldne tuhtal, kaj bo zdaj z njim.

In res se mu ni nič kaj dobrega obetalo. Popoldne je prišel ponj nemški stražar in ga spet odpeljal na nemško komandaturo k nadporočniku, s katerim je bila seveda tudi njegova tajnica — Slovenka iz Celja. Vse je bilo kot na prejšnjem zaslišanju, le da je tokrat imel nadporočnik pred seboj na mizi kupček vojaških knjižic nemških vojakov, ki so jih Nedičevci našli v bunkerju na Suhorju, ko so ga po zavzetju temeljito preiskali.

NOVOSTI IZ KS STORE

Občani Celja praznovali na našem območju

V celi vrsti prireditev, ki so se zvrstile na območju celjske občine od 19. do 22. julija, je bilo pričakovati največji obisk na osrednji proslavi občinskega praznika dne 20. julija ob 4. uri popoldne na Svetini. Tako je tudi bilo.

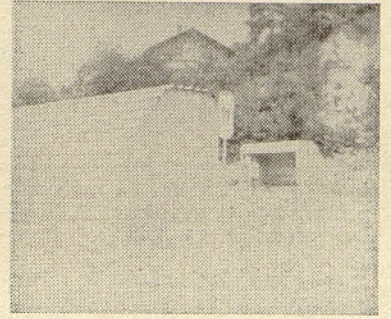
Kljub dežju, ki je vztrajno padal skoraj vse popoldne, je bila svetinska kočja v pričakovanju izboljšanja vremena nabito polna. Malo po 16. uri se je zunaj zjasnilo in godbeniki Pihalnega orkestra ŽS so v idiličnem prostoru

ob gozdu poleg kočje na improvizirani tribuni zaigrali nekaj koračnic sami, nato pa skupaj z nekaj sto pevci izvajali revolucionarne pesmi. Slavnostni govornik je bil predsednik Združenja zveze borcev Celje, tov. Peter Šprajc, ki je govoril tudi v imenu občinske skupščine in vseh družbenopolitičnih organizacij celjske občine. Poleg (okrog) petsto navzočih občanov so bili na proslavi tudi vidni vodje naše občine, njenih institucij in organizacij, kot npr. tovariši Marolt, Volfand,

Šprajc, Zalezina, Ocvirkova itd. Tovariš Šprajc je v govoru poudaril, da je treba nenehno gojiti domoljubno misel, razvijati ideje revolucije, se zavzemati za naš samoupravni, delegatski sistem. Občina Celja je v zadnjem letu dosegla velike uspehe. Komunalni objekti v Krajevni skupnosti Svetina so samo eden v vrsti mnogih dosežkov delovnih ljudi. Ta kraj, je poudaril tovariš Šprajc, je dal nob svoj delež revoluciji. Temu so pričla spominska obeležja v sami vasi Svetina in njeni neposredni okolici. Program proslave so popestrili gledališki igralci s Pavletom Jeršinom na čelu, končali pa naši godbeniki z intoniranjem proletarske himne. Uradni del je bil s tem končan, celjski instrumentalisti in naš TOZD DPG pa so poskrbeli za neuradni del (se pravi za zabavo in prehrano). Partizanski golaž je bil odličan, le škoda, da ga je toliko ostalo. Vseeno gre zahvala prizadevnemu kolektivu DPG za njihovo delo. Kot navadno, so se tudi tokrat izkazali. Ko sem proti večeru pešal po cesti proti Storam (prepoved za neparne), sem bil kljub temu zadovoljen, čeprav sem bil pri prihodu na Svetino do kočje premočen, kot še mnogi drugi. Pač smola — brez »nalepke«!

AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA

Lične hišice — postaje v modro-rumenkasti kombinaciji barv lahko vidimo na vseh avtobusnih postajah (ali skoraj vseh) območja štorske KS. Napotil sem se in pobaral na avtobus čakajoče ljudi, kaj mislijo o tej novi pridol-

Prepotrebni objekti na avtobusnih postajališčih

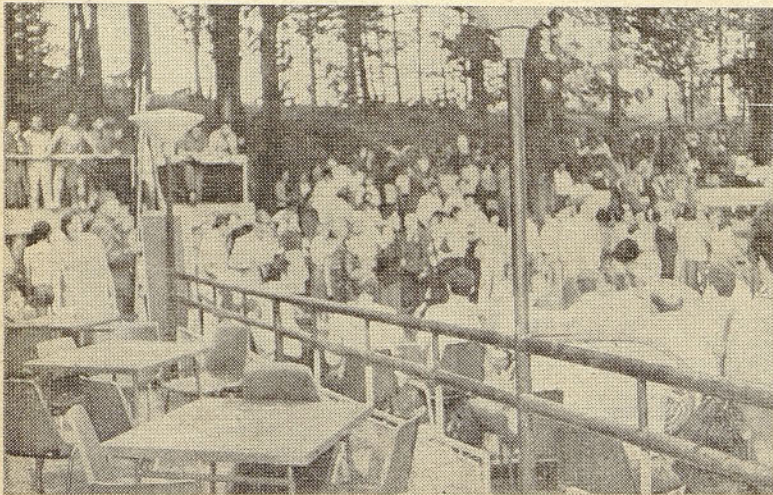
bitvi krajanov. Odgovore vseh, s katerimi sem se pogovarjal, bi lahko strnil v ugotovitev stare ženske, ki mi je dejala: »Ja, res je lepo, da smo dobili potniki streho nad glavo, saj avtobus predvsem v zimskem času večkrat zamudi in je treba čakati v slabem vremenu na planem. Sicer se ne vozim redno, vsak dan, vendar še kar pogosto. Tudi morkra sem bila tukajle že velikokrat. Zato sem tembolj vesela »hišice«. Bil je tudi že čas, da so jih postavili.«

Da, bil je že čas. Nedvomno. Ker pa se vse dejavnosti v KS planirajo (srednje in daljnoročno) in so odvisne od investicij, je včasih kar težko krajevnim možem odločiti, katera stvar ima prioriteto in katera »naj še malo počaka«. Takih problemov, »ki naj še malo počakajo«, pa imamo vsaj na območju štorske krajevnne skupnosti v izobilju.

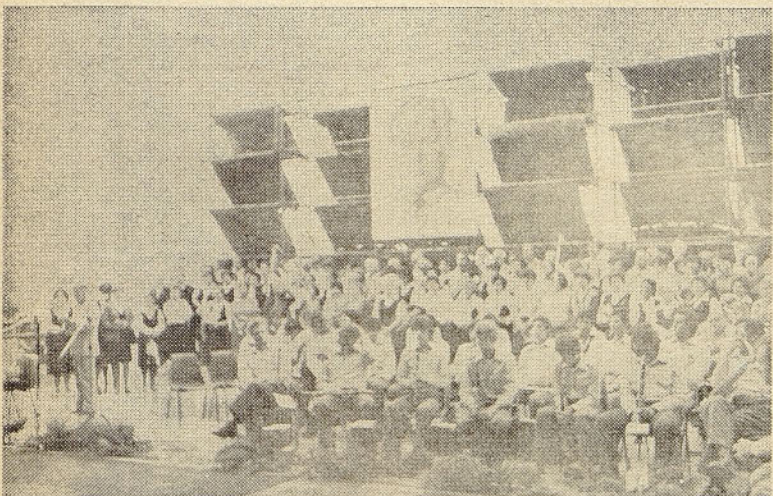
Tekst in foto: JOK

Andrej Videc, neutrudljiv družbenopolitični delavec iz Svetine, je prerezal trak in s tem predal objekt v uporabo

Kljub slabemu vremenu je na slavnostnem prostoru vztrajalo nekaj sto občanov Celja in krajanov KS Svetina

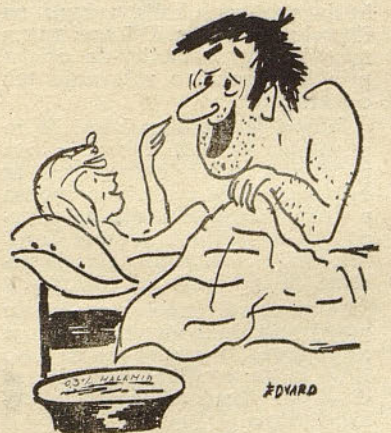
Pogled na slavnostno tribuno ob govoru tov. Šprajca

ASFALTNA CESTA NA SVETINO — STVARNOST

Dan pred občinsko proslavo na Svetini je v Šentjanžu nad Pungertom kmetovalec Andrej Videc, neutrudljiv družbeni delavec, prerezal trak in na ta simboličen način odprl novo 5 m široko asfaltirano cesto za promet. Trak ceste popelje »turista« v vas Svetino prav do pokopališča, pri spomeniku pa se odcepi in gre do Doma železarjev. Ta del je investirala Železarna Store. Predvsem v zimskem času bo koristen velik parkirni prostor za kakšnih 40—50 osebnih avtomobilov v neposredni bližini smučarske vlečnice.

Svečanost ob predaji objekta njegovemu namenu je popestrila vaška godba pod vodstvom znane kapelnika, Vrhovškovega Anzka. Predsednik odbora SZDL, tov. Gradišnik, je v uvodnem govoru opisal pomen ceste za njihov kraj, kakor tudi za vso celjsko občino. Nato se je dolga kolona avtomobilov popeljala po novi, za praznik posebej okrašeni cesti do šole na Svetini, kjer so krajanje te vasice proslavljali svoj krajevni praznik.

KS Svetina je ne le ena najmanjših krajevnih skupnosti naše občine, temveč tudi ena najmlajših. Delegati so zelo aktivni, prebivalstvo je vedno pripravljeno za akcijo. Vodovod so si napeljali, elektrika je v redu, na ceste so kar se da ponosni. Do naslednjega krajevnega praznika bodo zgradili še dom, kjer bodo dobili svoj prostor gasilci in organizacije vaške in krajevnne skupnosti. Celjski Merx že ima lokacijo za gradnjo samopostrežne trgovine na Svetini. S turističnega vidika je postala ta majhna, a lepa vasica, zelo zanimiva.

Janez! Roke proč! Najprej z rokami v lavor, jih posuši, potem ...

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

DELAJSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE

Na svoji 11. redni seji dne 12. junija 1979 se je DS sestal in po običajnem pregledu nerealiziranih sklepov obravnaval predlog sanacijskega programa za Samski dom Teharje. Sklenil je, da je potrebno čimprej pristopiti k sanaciji in zadolžil pristojne službe, da ugotovijo možnost financiranja programa v obsegu, ki bo zagotavljal vsaj minimalne življenjske pogoje stanovalcev. Komisiji za družbeni standard je priporočil, da prioritarno reši stanovanjski problem tov. Gajška, da bi lahko prostore, v katerih stanuje, usposobili za družabne namene.

Zaradi pomanjkanja sredstev je DS sprejel sklep, da pričnemo z zmanjšanim programom Hortikultura 80 in ga postopno nadaljujemo.

Pri izvajanju določil samoupravnih aktov je DS DO dal pravni službi in disciplinski komisiji vso podporo.

Ob obravnavi rezultatov poslovanja v mesecu juniju in obdobju januar—junij 1979 so se prisotni na tej seji seznanili z likvidnostno situacijo, ki v zadnjem obdobju ni nič kaj vzpodbudna. Delavski svet meni, da je potrebno likvidnostnim problemom posvetiti večjo pozornost ter glede na to podpira stališča odbora posebne finančne službe, ki jih je zavzel na svoji deveti seji za premostitev nastale situacije.

Na tej seji je DS obravnaval in se seznanil s poročilom o izkoriščenosti kapacitet ter agregatov v letu 1979 ter poročilo o izkoriščenosti koledarskega in delovnega fonda v razdobju I.—V. 1979.

Seznanil se je tudi s poročilom o oceni stanja in izvajanju občinskega odloka o varstvu okolja v Železarni Store in določiti odgovorne za izvajanje teh določil. Ker je izvajanje programa izboljšanja varstva okolja vezano na finančna sredstva, DS apelira na temeljne organizacije, da pristopijo k razpravi o reševanju teh obveznosti.

Seznanil se je tudi s poročilom o oceni stanja in izvajanju občinskega odloka o varstvu okolja in sklenil, da je potrebno izdelati SS o varstvu okolja v Železarni Store in določiti odgovorne za izvajanje teh določil. Ker je izvajanje programa izboljšanja varstva okolja vezano na finančna sredstva, DS apelira na temeljne organizacije, da pristopijo k razpravi o reševanju teh obveznosti.

Podpril je predloge komisije za prometno varnost, katere je le-ta predložila na svoji drugi seji, in ugotovil, da je realizacija možna v skupni akciji s krajevno skupnostjo in službo za promet Celje. Zadovoljil je tov. Zmaharja, da skrbi za izvajanje teh sklepov.

DS je potrdil predlog razdelitve posojil za individualno gradnjo in adaptacijo stanovanj za leto 1979, ki ga predlaga komisija za družbeni standard in stanovanjske zadeve.

Prav tako se strinja z odločitvijo komisije, da se posojilo ne dodeli prosilcem, ki kakorkoli ne izpolnjujejo razpisnih pogojev.

Ob tem je posebej obravnaval specifičen primer odobritve posojila tov. Milanu Senici v višini 25.000 din in sklenil, da se mu ta znesek dodeli.

Razpravljal je o oceni informativne dejavnosti in sistema informiranja v delovni organizaciji Železarni Store, vendar o predlaganih ukrepih in nalogah ni dokončno odločil, ker meni, da jih je potrebno realno obdelati in nakazati realne možnosti.

Zadolžil je kolektivni poslovodni odbor, da skliče sestanek predstavnikov služb, ki imajo vpliv na izdajanje informacij.

Zatem je obravnaval in potrdil poročilo o izdajateljski dejavnosti glasila Štorski železar v letu 1978.

Ob koncu seje se je seznanil še z informacijo o zasedanju sedme seje DS SOZD SZ, ki je bila dne 27. 6. 1979 v Kropi.

ODBOR SAMOUPRAVNE DELAVSKE KONTROLE

Odbor se je sestal dne 10. 7. 1979 na svoji sedmi seji. Pregledal je izvrševanje sprejetih sklepov na prejšnji — šesti seji in ugotovil, da je sklep št. 2. b realiziran, dočim je sklep št. 3. b ostal nerealiziran. Člani odbora so zahtevali, da odgovorna služba prouči možnost boljše nadzora pri prihodih in odhodih iz podjetja. Ponovno so sklenili, da je potrebno poimenski seznam kršiteljev delovnega reda pošiljati vodjem TOZD in odboru samoupravne delavske kontrole.

DELAJSKI SVET TOZD JEKLARNE IN VALJARNE

Na seji dne 10. 7. 1979 je DS temeljne organizacije temeljito proučil rezultate poslovanja v mesecih maju, juniju in obdobju januar—maj letošnjega leta. Pri tem je ugotovil, da je bila TOZD jeklarne in valjarne v mesecu juniju pri izpolnjevanju planskih obveznosti manj uspešna, predvsem v obeh valjarnah. Razčlenil je vzroke za nižjo doseženo proizvodnjo, ki so naslednji: sprememba programa valjanja, neprimerni delovni pogoji, pogosti zastoji na napravah in veliko pomanjkanje delavcev z ozirom na število in ustrezno znanje.

Dosežen rezultat meseca maja ni vzpodbuden; prav tako ne v obdobju januar—maj, ko je TOZD jeklarne valjarne zmanjkalo sredstev za pokritje posojil, stroškov vzdrževanja ter sredstev za poslovni sklad. Ugotovljeni razlogi so pretežno enaki kot so bili ugotovljeni že pri obravnavi planskih obveznosti za junij.

Pri obravnavi predloga SS o združevanju sredstev obveznega posojila v fond federacije za izgradnjo obrata industrijskih gorilnikov v Bihacu je DS ugotovil, da se samoupravne delovne skupine zaradi pomanjkanja informacij niso izjasnile o pripravljenosti združevanja sredstev za izgradnjo tega obrata. Prav tako ni stališča TOZD energetika do investicije, niti ni znan odgovoren nosilec investicije. Delavski svet je sklenil, da se razprava oz. sprejetje tega sporazuma odloži.

Obravnaval je pravilnik o urejanju delovnih razmerij delavcev

na delu v tujini in osebnih dohodkih, dodatkih, nadomestilih in drugih prejemkih delavcev, začasno razporejenih na delu v tujini ter predlagal dopolnitev 30. člena.

Ugotovil je, da so samoupravne delovne skupine obravnavale pravilnik o bolniškem redu in kontroli delavcev v bolniškem staležu in ga v celoti sprejele.

DS je obravnaval nadalje predlog osnov za obračun stimulativnih dodatkov za leto 1979 in v celoti podpira ugotovitve komisije za gospodarjenje TOZD za znižanje planirane bruto akumulacije za ugotavljanje stimulativnih dodatkov od 10 na 7%. Le pod tem pogojem delavski svet predloženi pravilnik sprejema.

Sklenil je, da ne pristopi k SS o ustanovitvi medobčinske skupnosti za zaposlovanje z ozirom na to, da so podpisali SS z občinsko skupnostjo za zaposlovanje in so proti širjenju administracije zaradi tega, da imajo v TOZD velike težave zaradi pomanjkanja delavcev. Menijo, da se morajo občinske skupnosti med sabo organizirati tako, da bodo lahko učinkovite reševale kadrovske problematiko v občini in regiji.

DS je še sklepal o povečanju vročinskega dodatka od 6 na 10 din in odobril 3 žerjavovodjem iz valjarne I, ki opravljajo dela nad lužnico, prejemanje mleka na bon, ki velja za kislo vodo.

DELAJSKI SVET TOZD LIVARNA VALJEV, KOKIL IN METALURŠKE LITINE

23. seja, 9. 7. 1979.

Člani delavskega sveta so pregledali poslovanje temeljne organizacije v maju in obdobju januar—maj. V maju je finančni rezultat negativen, kar je posledica nedoseganja plana proizvodnje v MO in velikih zalog valjev.

Zaloge surovih valjev v MO so iz meseca v mesec večje, zato se člani DS sprašujejo ali je takšna zaloga ekonomsko upravičena in zahtevajo določitev optimalnih zalog.

V petih mesecih pa je TOZD livarna valjev, kokil in metalurške litine dosegla ugoden prosti del poslovnega sklada.

Sprejeli so operativni plan za junij.

V zvezi s SS o združitvi dela in sredstev za razširitev proizvodnih kapacitet v TOZD PESKOP, DO Termit Domžale, so dodatno potrdili še vire in pogoje najetja kredita pri LB, Temeljni banki v Celju. Za podpisnika kreditne pogodbe so predlagali vodjo TOZD livarna valjev, kokil in metalurške litine in vodjo DS za finančno-računovodske posle.

Hkrati so se strinjali z vlaganjem v sklad solidarne odgovornosti banke ter da kot sovlagatelj iz lastnih virov pokrijejo razliko svoje celotne obveznosti v višini 100.000 din.

DS se ni odločil za ustanovitev medobčinske skupnosti za zaposlovanje. Za lažjo odločitev zahteva mnenje strokovnih služb in sindikata DO.

Potrdili so novo lestvico nagrajevanja delavcev na pripravi peska in imenovali komisijo za izdelavo srednjeročnega plana 1981—1985.

Za vestno opravljeno nalogo v času dežurstva so odobrili enkratno nagrado tov. Šefki Prebreza ter mu izrekli javno pohvalo. Za v prihodnje pa so predlagali, da IO OOS stalno skrbi za izrekanje priznanj in nagrajevanje izjemno uspešnih delavcev.

DELAJSKI SVET TOZD LIVARNA STROJNE LITINE

Delavski svet se je sestal 28. 6. in nato še 14. 7. 1979. Poleg pregleda sklepov prejšnjih sej je potrdil operativna plana za julij in avgust in zahteval od vseh zaposlenih, da postavljeni plan realizirajo.

V zvezi z nedoseganjem operativnega plana v aprilu, maju in juniju je zavzel naslednje zahteve:

1. Vodje oddelkov so zadolženi, da na svojih področjih pregledajo, zakaj se planirane količine niso dosegle.

2. DS za komercialne posle naj da poročilo, zakaj niso ustrezni materiali pravočasno dostavljeni, kar onemogoča proizvodnjo (legura, ostali pomožni materiali itd.) in zakaj se ne vodi normativna zaloga in poraba.

3. Samoupravne delovne skupine naj dajo določene pripombe za izboljšanje rezultatov dela in realizirajo interne akcijske programe.

Rok za zgoraj navedene zahteve je 25. julij 1979.

Analiziral je doseganje proizvodnje in materialnih normativnih stroškov proizvodnje za obdobje januar—junij in ugotovil prekoračitve normativnih materialnih stroškov in sklenil, da je treba takoj pristopiti organizacijsko in dokumentacijsko k ureditvi materialnega poslovanja po vseh področjih odgovornosti v TOZD in v zvezi s tem imenoval posebno strokovno komisijo.

Komisija mora poročati o ukrepih na DS TOZD do 10. 8. 1979. Obenem naj preveri ustreznost planskih normativov, ki so vezani predvsem na plan 1980.

Člani DS so temeljito pregledali delo samoupravnih delovnih skupin in proučili njihove zahteve in posebej podprli zahtevo, da DS za EO in DS za finančno-računovodske posle pripravita četrtletne obračune v razumljivejši obliki.

Odgovore na ostale pripombe samoupravnih delovnih skupin pripravijo vodje oddelkov.

DS je obravnaval pravilnik o osnovah in merilih za OD ter sprejel nekatere dopolnitve glede vročinskega dodatka, participacije ter spremembo in dopolnitev členov 3, 32, 32a, 33, 34 in 38.

DS se je strinjal, da izdelajo investicijski elaborat »Livarna nodularne litine« sodelavci izven rednega delovnega časa in odobrili stroške izdelave tega programa v višini 150.553 din neto. Sredstva se črpajo iz sredstev sovlagateljev investicij.

DS je sprejel sklep o formiranju del in nalog analitik poslovanja v TOZD G po predvideni reorganizaciji z zahtevo, da strokovne službe (DS za kadre in splošne zadeve) in odgovorni samoupravni organi čimprej realizirajo sklep. Ta sklep je treba smatrati za ukrep v okviru akcijskega programa sanacije in pred-

Kaj kmalu sem spoznal vrednost svobode

(Nadaljevanje s 4. strani)
je začetek partizanskega dela na Tržaškem. Mlade ilegalce sta povezovala brata Kovačič in nato tov. Darko Marušič-Blaž; poslani so bili v Trst s strani Centralnega komiteja komunistične partije Slovenije.

»Italijani in fašisti so vedeli, da v mladih na Primorskem klije upor, zato so v začetku 1943. leta skoraj vse mlade odpeljali v svoje posebne bataljone. Osebo sem se izognil temu in sredi poletja 1943. pridružil partizanom na karavli pri Velikem Dolu na Krasu. Takrat sem si nadel ilegalno ime Žarko in kot je bilo takrat pravilo, sem moral sežgati vse osebne dokumente; postal sem partizan v pravem pomenu besede. Z bataljonom Simona Gregorčiča sem se udeleževal raznih akcij v Vipavski dolini in v Trnovskem gozdu.

Razpad Italije sem dočkal v Vogrskem pri Prvačini. Svoboda na Goriškem in na Krasu je trajala le dobrih deset dni, nato sledi Trnovski gozd — Kosovelova in Gregorčičeva brigada. Po usta-

novitvi IX. korpusa je XXX. divizija odšla na demonstrativni, propagandni pohod v slovensko Benečijo, na ozemlje, ki je bilo že prek 80 let pod italijansko oblastjo. Takrat sem bil v Gregorčičevi brigadi, ki je ves čas pohoda operirala na ravninskem delu, naseljenem z italijanskim življem, in sicer: Sempeter—Slovenov, Čedad—Faedis, Terčmun—Prosenik.«

To so kraji, v katere se tov. Starc še danes rad povrne, kot vsak primorski partizan na znano Trnovsko planoto. Udeležil se je bojev za Trnovo, Baško grapo, Črni vrh in še drugih. Ti pohodi, nočni marši, borbe in želja po svobodi so prav v partizanskem življenju pokazali, kaj vse človek zmore, prenese in koliko ima v sebi energije, ko se bori za novo življenje, za svojo svobodo in svobodo svojega naroda.

»Veličasten je bil maj 1945. leta. Po dveh letih partizanstva, borb in težav smo zmagoslavno, a ne brez žrtev, jurišali in zavzeli Trst pred zahodnimi zavezniki.«

Poznani so zgodovinski zapleti v zvezi s Trstom.

Po končani vojni je tov. Starc obesil puško ter postal za takratne potrebe politični delavec in agitator med našimi ljudmi na Tržaškem in na Krasu. Želeli smo, da bi ta zemlja, nam sveta in domača, prepojena s slovensko krvjo, na kateri že dolga stoletja živimo, ostala naša, da je ne bi zopet prepustili tujcu, ki nas je leta in leta načrtno uničeval. Kljub našim željam, zahtevam in žrtvam so junija 1945. Trst in veliki del ozemlja zasedli zavezniki, tujci.

»Leta 1946 sem se vpisal na visoko šolo v Ljubljani in diplomiral 1951. na metalurški fakulteti. Res sem bil mlad inženir s svežo diplomom, a sem se vseskozi čutil obogatenejšega z velikimi izkušnjami naše borbe za svobodo!«

Se veliko bi imel tov. Starc povedati o borbi Primorcev za svobodo, žalostne pa tudi vesele zgodbe iz takratnih dni. Pa vendar, današnja svoboda je drugačna od tiste iz leta 1945; današnja je svoboda ustvarjanja, samoupravljanja in razvoja.

Prav rahlo, skoraj nehote sva prešla iz partizanstva nazaj v našo železarno. Tu človek dela, ustvarja, tu bomo tisti, ki smo železarni zvesti, tudi končali.

»Kakšna razlika je med ono železarno iz 1951. leta, ko sem prvič stopil vanjo, in današnjo, kakšni so pogoji dela, sprašujete. Vsekakor veliko bolj humani in človeški kot takrat, skratka spreminilo se je v marsičem in to vse do temeljev.

Skrbi in odgovornosti je kljub temu veliko, vendar me nepresta-

no delo ne utruja, če je prežeto s tovariškimi odnosi in ljubeznijo do sotovarišev.

V splošnem zelo boleče pa me prizadene brezbriznost predvsem tistih, ki še danes nočejo razumeti najsvetlejših časov naše zgodovine, naše revolucije in upora proti fašizmu in nacizmu, kakor tudi brezbriznost posameznikov, ki preprogostokrat pozabljajo, da živimo od dela naših rok, od kakovostnega in produktivnejšega dela!«

Tov. Milko Starc ima vrsto priznanj, odlikovanj, pridobljenih v času borbe. Vsekakor so orden zasluge za narod III. stopnje, medalja zasluge za narod in medalja za hrabrost velika priznanja. Prav posebej je lahko ponosen na orden dela z zlatim vencem za zasluge povojne graditve domovine. Tov. Starc je bil dolgoletni predsednik krajevne organizacije združenja zveze borcev v Štorah, poznamo ga po aktivnosti v mnogih delovnih akcijah in predvsem kot dobrega tovariša.

Za zaključek, tov. Starc, kaj kot borec priporočate naši mladini, ki bo, kot smo že uvodoma povedali, tudi navzoča na srečanju borcev NOV slovenskih železarn?

»Današnji mladi generaciji kot borec-partizan priporočam, da bi neumorno sledili in čuvali vse pridobitve, ki so bile tako drago, s krvjo prepojene v času veličastne revolucije naših narodov in narodnosti. Iti moramo po poteh naših prednikov puntarjev proti fevdalnim odnosom, kot sta bila Matija Gubec in Ivan Gradnik, ter ostati zvesti poti, ki je bila začrtana v letih naše borbe.«

Razgovor vodil Vlado Renčelj

Delo samoupravnih organov

videne rekonstrukcije TOZD livarna strojne litine, obenem je tudi zahteva kolektivnega poslovodnega odbora in nujna potreba v TOZD.

Na svoji 25. seji je DS sprejel sklep, da se s formiranjem delovnega mesta »analitik poslovanja« ne more odlašati do sprejemanja nove mikroorganizacije, ampak da se formira takoj. Obenem je sklenil, da se zasedba na delovnem mestu »računar proizvodnje« razširi od 1 na 2.

DELAJSKI SVET

TOZD MEHANSKE OBDELAVE

se je sestel devetnajstič dne 27. 6. 1979. Na tej seji je obravnaval in sprejel osnove za obracun stimulativnih dodatkov za leto 1979.

Sprejel je tudi pravilnik o bolniškem staležu in kontroli delavcev v bolniškem staležu, vendar z nekaterimi pripombami.

Sprejel je SS o ustanovitvi medobčinske skupnosti za zaposlovanje ter spremembo SS o merilih, pogojih, načinih in postopkih za doseg dogovorjenega obsega uvoza blaga in storitev ter odliva deviz za leto 1979 ter za podpisnike obeh aktov imenoval tov. Feliksa Černaka, dipl. ing.

Na 20. seji, dne 10. 7. 1979 je DS med drugim pregledal poročilo o rezultatih poslovanja za mesece januar—maj, iz česar so ugotovili, da zaostajajo predvsem pri obdelavi valjev. Izpad iz I. polletja bo treba nujno nadoknaditi v II. polletju.

DS je sprejel tudi SS o zdruzevanju sredstev obveznega posojila v fond federacije za izgradnjo obrata industrijskih gorilnikov v Bihacu pod pogojem, da se odobrijo samo tista finančna sredstva, ki se sicer redno odvajajo v fond federacije.

DELAJSKI SVET

TOZD TOVARNA TRAKTORJEV

9. seja, 22. 6. 1979.

DS je obravnaval SS o zdruzevanju sredstev obveznega poso-

jila v fond federacije za izgradnjo obrata industrijskih gorilnikov v Bihacu, vendar se iz določenih razlogov za podpis ni odločil.

Roka veljavnosti pravilnika o stimulativnih dodatkih DS ni mogel definirati, ker ni izglede, da bi TOZD TT v II. polletju pridobivala material po proizvodnem planu. Obenem je sklenil, da morajo strokovne službe do 15. 7. 1979 pripraviti dodatne kriterije za stimulativno nagrajevanje v višini, določeni s tem predlogom, za kar je zadolžen vodja TOZD.

DS je ocenil, da so samoupravne delovne skupine do sedaj zelo dobro delovale, vendar je nujno, da bi delo še izboljšale, za kar jim je potrebno zagotoviti primerno razlago za gradiva, ki jim niso znana in za katera niso posebej poučeni. Nadalje je za boljše delo nakazal nekaj napotkov oz. priporočil.

Obravnaval je poslovne rezultate in količinsko proizvodnjo za maj, ki prikazuje izgubo, in prvih 5 mesecev, pri čemer je ugotovil, da je v 5-mesečnem obdobju negativni saldo še v porastu, ker se še ni odrazil noben vpliv sanacijskega programa, razen uvoznega faktorja cen v razmerju s Fiatom za tekoče fakture.

DS je sprejel še vrsto sklepov, med drugimi tudi, da je potrebno pripraviti polletno bilanco za razpravo na SDS in DS pravočasno z ozirom na kolektivni dopust v TOZD TT.

Člani DS so potrdili SS o ustanovitvi medobčinske skupnosti za zaposlovanje. Za podpisnika so imenovali tov. Slavka Plevnika, dipl. ing.

Nadalje so sklenili, da pristopijo k podpisu sprememb SS o merilih za doseg dogovorjenega obsega uvoza blaga in storitev ter odliva deviz za leto 1979.

Sprejeli so predlog za formiranje komisije za izdelavo srednjeročnega družbenega plana 1981—1985.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očeta
ALOJZA TURNŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sodelavcem OTK kontrole, mehanične delavnice, upravi sindikata, livarni valjev za darovane vence. Prirčna hvala tov. Lešniku, kakor tudi duhovniku za poslovilne besede ob odprtem grobu, nadalje pevcem in štorski pihalni godbi ter vsem, ki so darovali cvetje in polkojnika pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala. Zalujoči žena, sinovi Alojz, Jože, Milan, hči Marija z družinami in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, upokojenega delavca valjarne I

FRANCA ZAJTLA

se iskreno zahvaljujemo upravi železarne in sindikalni organizaciji za darovane vence, godbi podjetja in pevcem za žalostinke. Prav lepa hvala govorniku za poslovilne besede kakor tudi vsem sosedom za darovano cvetje. Zahvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Zalujoče hčerke z družinami in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

FRANCA ŠKRBCA

se iskreno zahvaljujemo upravi in sindikatu Železarne Štore za darovane vence kot tudi pihalni godbi Železarne Štore, govorniku ob odprtem grobu ter tov. Motihu in tov. Verbiču, ki so nam priskočili na pomoč.

Vsem še enkrat iskrena hvala. Zalujoči: žena Rozika, hčeri Marica in Gretica z družino in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in deda

RUDOLFA GAJSKA

iz Vrbnega se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nas tolažili, darovali vence in pokojnika pospremili na zadnji pot. Hvala govornikom, pevcem in gasilskemu društvu Prožinska vas.

Zalujoči žena in otroci z družinami.

KADROVSKE VESTI

V mesecu juliju so bile v naši organizaciji združenega dela naslednje kadrovske spremembe:

NOVI ČLANI NAŠE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

Artnjak Marija, KV kuharica — TOZD DPG; Arsenič Andža, NK delavka — komunala; Koprivc Ljudmila, KV kuharica — TOZD DPG; Podkrajšek Anton, KV mehanik kmetijskih strojev — TT-montaža; Fišer Janez, VS ekonomist — DS za komercialne posle; Ooku Šemsi, NK delavec — livarna II; Markovič Branišlav, NK delavec — MO-valji; Duraković Čazim, NK delavec — valjarna I; Nasufović Merlid, NK delavec — valjarna II; Brković Zdravko, NK delavec — elektroplavž; Kunšek Anton, NK delavec — MO-valji; Cvirn Anton, NK delavec — MO-litina; Oblak Roman, KV strojni ključavničar — TT-obdelava; Safar Martin, KV avtomehanik — TT-montaža; Oiročak Josip, KV avtomehanik — TT-montaža; Guček Danica, KV cvetličarka — TOZD DPG; Obrez Janko, KV kuhar — TOZD DPG; Gajser Branko, KV kuhar — TOZD DPG; Plahuta Zvonko, NK delavec — jeklovlek; Plahuta Franc, KV strugar — MO-litina; Galun Stojan, KV strugar — TT-obdelava; Golčman Anton, KV strojni ključavničar — TT-obdelava; Anderlič Anton, KV strojni ključavničar — valjarna II; Zupanc Stane, KV rezkalec — MO-valji; Škorja Martin, KV strojni ključavničar — elektroobrat; Romih Radovan, KV strugar — MO-valji; Podpečan Ladišlav, KV strojni ključavničar — jeklarna II; Ilić Stevan, NK delavec — valjarna I; Cvrtila Marjan, KV električar — elektroobrat; Vražič Jože, KV strojni ključavničar — mehanična; Vitasović Ivan, KV strugar — mehanična; Kidrič Zdravko, KV strojni ključavničar — valjarna II; Mordej Jože, KV strojni ključavničar — valjarna II; Brečko Rajko, KV strojni ključavničar — valjarna II; Rađič Zoran, KV avtoelektričar — vzdrževanje transportnih sredstev; Verk Stanislava, PK administrator — MO; Kragolnik Ivan, KV avtomehanik — TT-montaža; Duspava Jozo, NK delavec — jeklovlek; Zalokar Vid, PK delavec — livarna II; Zgonec Jožef, NK delavec — jeklovlek; Romih Marija, KV RTV mehanik — merilna služba; Ramšak Igor, KV rezkalec — mehanična; Jurkošek Srečko, KV livar-kalupar — livarna II; Tajnko Ida, SS UT tehnik — DS za kadre in splošne zadeve; Pevec Alojz, KV strugar — MO-valji; Bednjanič Danica, NK delavka — komunala; Garibović Dževrat, KV livar-kalupar — livarna II; Pristovnik Peter, KV obratni električar — elektroobrat; Čelec Josip, NK delavec — livarna II; Mlakar Alojz, KV obratni električar — elektroobrat; Karabašič Mirsad, KV strojni ključavničar — mehanična; Ramšak Silvo, KV rezkalec — mehanična; Jazbec Vinko, KV obratni električar — elektroobrat; Šarlog Mladen, NK delavec — livar-

na II; Jezovšek Marko, KV avtomehanik — TT-montaža; Ocvirk Alojz, KV strugar — MO-litina; Topolšek Marko, KV električar — elektroobrat; Kocman Darko, NK delavec — jeklovlek; Dobrijevič Miroslav, KV strugar — MO-valji; Džukić Željko, NK delavec — livarna II; Tahiri Bejtush, NK delavec — livarna II; Hostnik Franc, NK delavec — TT-obdelava; Globočnik Janez, KV strugar — mehanična; Skopinč Terezija, NK delavka — TOZD DPG; Perkič Franc, NK delavec — livarna II; Hukić Hilmiya, KV livar-kalupar — livarna II; Zdravko Vlahović, NK delavec — valjarna I.

ODŠLI PO LASTNI ŽELJI

Po lastni želji so zapustili delovno organizacijo:

Pašič Kemal, NK delavec — TT-montaža; Skopinč Terezija, NK delavka — TOZD DPG; Tešić Mladen, NK delavec — livarna II; Kramperšek Rudolf, PK premikač — transport; Pelko Andrej, NK delavec — TT-montaža; Mešl Franc, KV strojni ključavničar — TT-obdelava; Arhar Franc, PK avtogeni varilec — valjarna I; Samec Martin, NK delavec — livarna I; Grobelšek Franc, PK valjar — valjarna II; Durabović Čazim, NK delavec — valjarna I; Glogoški Vilim, NK delavec — valjarna II; Čanžek Milena, NK delavka — DS za ekonomiko in organizacijo; Nazufović Mevlid, NK delavec — valjarna II; Marcen Mirko, NK delavec — livarna II; Mrvičin Ivan, žerjavovodja — livarna I; Brajnovič Ivan, NK delavec — livarna II; Zavski Marjana, UA tehnik — vodstvo TT; Brbić Mujo, KV papirničar — livarna II.

Sporazumno s podjetjem je odšel:

Podgoršek Stanko, PK strugar — TT-obdelava.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI

Marković Rodoljub iz jeklarne II; Zupanc Franc iz TT-kontrola; Jazbinšek Silvo iz obdelava litine; Pušnik Jože iz skladišča prodaje.

Vsem želimo obilo družinske sreče!

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Ing. Manojlovič Gojko iz jeklarne II; Vrban Nikola iz livarne strojne litine; Godunc Vlado iz TT-kontrola; Slejkovec Marjan iz DS za ekonomiko in organizacijo.

Vsem iskreno čestitamo!

Upokojeni

V MESECU JUNIJU SO BILI V NAŠI DELOVNI ORGANIZACIJI UPOKOJENI NASLEDNJI DELAVCI:

KRAJNC FRANČIŠKA, rojena 10. 8. 1932, Trbunje — občina Dravograd, stanujoča Zadrže 60b, Smarje pri Jelšah.

V Železarni Štore se je zaposlila 8. 6. 1949 v livarni sive litine, kjer je najprej opravljala dela in naloge pomožne delavke, nato pa postala livar jedrar, kjer je ostala vse do upokojitve.

Redno je bila upokojena 30. 6. 1979.

CRNIC VLADO, rojen 2. 6. 1926 v Mraclinu pri Zagrebu, stanujoč Store 15.

V Železarni Štore se je zaposlil 13. 10. 1947 in delal v valjarni I kot vtičalec. Kasneje je bil premeščen k opravljanju del in nalog delovodje, kjer je ostal vse do upokojitve.

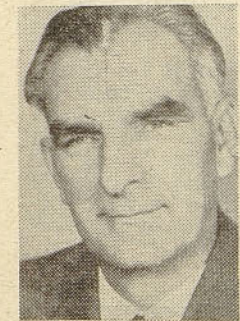
Redno je bil upokojen 15. 6. 1979.

ZUPANC LJUDMILA, rojena 11. 4. 1929 v Celju, stanujoča Hrastje 16, Loka pri Sentjunju.

Najprej je bila zaposlena na Kmetijskem posestvu Boštanj pri Grosupljah od 20. 5. 1948 do 1. 6. 1950. Dne 16. 10. 1951 se je zaposlila v Železarni Štore, in sicer v livarni sive litine kot pomožna delavka nato pa kot livar I, kjer je ostala vse do upokojitve.

Redno je bila upokojena 30. 6. 1979.

KRAJNC ALEKSANDER, rojen 2. 12. 1916 v Celju, stanujoč Štore 140, Štore.

Najprej je bil zaposlen na Kmetijskem gospodarstvu Beltinci od 1. 2. 1959 do 30. 9. 1959. V Železarni Štore se je zaposlil 3. 10. 1959 v TOZD transport za šefa ekspedita; kasneje je bil preuzporejen za vodjo transportne službe, kjer je ostal vse do upokojitve.

Redno je bil upokojen 30. 6. 1979.

PLATOVŠEK FRANC, rojen 16. 8. 1923 v Štorah, stanujoč Vruncova 25 d, Celje.

V Železarni Štore se je zaposlil 18. 10. 1948 in delal v mehanični delavnici kot strugar za VK dela in kasneje delovodja, kjer je ostal vse do upokojitve.

Invalidsko je bil upokojen 6. 6. 1979.

STORSKI ZELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Gradnik Frido, Gabrček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.